

卷之二

ΚΩ

ΚΑΤΑ

ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΝ Τ

*Μετάφρασις ἐ
παρὰ τ*

Διδάκτορο

ΤΥ

TOI

Ἐπιγ

του ἐτῆ

πιγραμ

γλιστι

ἐκ τῶν

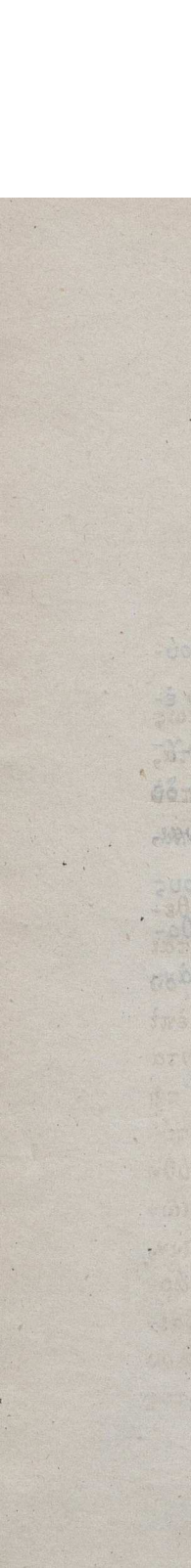
γραφῶν

ἀτρύτου

λογία τ

τέγραψα

Ἐγ

ΚΩ

Κατὰ

Πρόκειμα
κατὰ τὰ ἐν
συντομωτά
μετέπειτα
νομίζω, ἄσ

Βυζάντιο
μελιωθεῖσα
ὅτι ἔλαβε τ
τῆς ἀποικία
δύο λόφων
σταδίων. Ἡ
εἰσόδω τοῦ
πον μεγάλη
ὑπὸ τοῦ Πα
π. Χ. 479·
ἄλλοτε δὲ
κειαν τοῦ Π
μόνιοι ἐξώσ
τῷ 390 π. Χ

ἐπί τῃ
εἰς τὸ
Προσκ
συνετα
μ. Χ.
αὐτῆς
τὴν τῶ
τις κα
ρίας κ
ὄνόμα
θη εἰς
μετὰ δ
σης το
κος ἦτ
τειχῶν
πρωτεύ
Ἄνατο
αὐτῆς
Ἄνθολ
Ἐπό
θα πρό
λογίας
χαίαν
Οἱ λ
σιν ὅτε
λογίαι
νικῶν π
ρων συ
συνέταξ

ὕπὸ Μ
στίνης
Ἄλ
δι' ἡμῶ
ἐπιγρα
παιδευ
μα εἶνα
ποιητο
τι » (Ἰ
νήθως
5. 59.
μα ἦτο
τὸ πλε
εἰδικόν

« Ἡ
ἐπιγρά
ἐπιγρά
θέσεις
δὲ πρέπ
τινούπο
τὰ ἐν τ

Περι
κλησιῶ
τῶν χα
τι δὲν ἔ
χω κάτ
εἰς ἀρχ
ρίων. Ἐ
φρουρίο

Οὕτω
της. Δ
ζωγρα
στοαῖς
κτιρίων
τος τιν
Νῦν
δέσμη·
θη τοῦ
ἀνθη τ
ἐτῶν,
των· ἀ
μένουσ
κλου αὐ
ἀξιῶ νὰ
αὐτῶν
τὰ ἦσαν
τε εὐρε
ἀλλ' ἐνα
αὐτόν ἀ
τῆς αὐτ
τὰ ἄλλα
σθε διὰ
καὶ νὰ φ
ἦ μαραν
ρης. Τὰ

θήσουσιν
μένην δὲ
μοίαζον
τε ὀλίγ
βαίως ὁ
περὶ τῶν

Καὶ
σιν βοὸ
μένει ἐν
Πασᾶ ἀ
ουκιοῦζ
σις ἦτο
φόβου
οἴστρου
τις, καὶ
τοῦ ὅτ
Τοῦρκο
ληνικῆς

Νῦν
τοχρόνον
ὑπὸ τὸ
ἦτις κα
μιον το

Τὸ ἄ
μνημον
Δάμαλι
Ναυάρχ
ρισιν το
πολιορκ

Τὸ
λογῆ
πλασ
ματα
πᾶσαν

Εἰς τὴν
εἰς τὴν

Ἰ

κε

Ε

Β

(Δέν

προσθε

Ἡ Ἰὼ

τῆς Ἡ

Χάρης

τῆς συ

τοῦ Φι

ἔκπαλα

ράστου

Ἰπῆ

ιστάμεν

χαῖον σ

φημένη

ὑπὸ τοῦ

ἐν τῷ σ
Περσῶν
508 Π.
ἀνετέθη
Σάμῳ.
κατέστ
εἰχόνων

Τὸ ἐπ

Βό

τῷ

(Ταύ
ἀνέθεσε
ἠδυνήθη
φθη, οἱ
σις ἐτε)

Ὅταν
εἶδεν ἐν
Ἰσραηλ
θαλάσσει
τιωτικὰ
μετὰ πυ
κονογρά
στρατὸν
λήλων
γον ἐπὶ

διερχό
σαν πρ
μαρίνα
νου το
παρὰ
κῶς ἀ
καθ' ἀ
δὲ περ
εὐρίσκ
δὸν τό
τιμαλα
ἐν τῷ

Οἱ Ι

Βόσπο
ρίζουσ
λαύωσ
γων οἱ
κιῶν τ
ἐνός ὄ
των κ
μηνός.
ποιητῆ
γενετε
π. Χ.

Εἰς τὸν

«

κ.

ὕψος

(Τὸ μ
καθιερω
καὶ βεβ
ἀγωνία
ἰδρῶς τ
μην· ἀλ
λάσσης
Ἄρετῆς
Ἄλλ
ὕπερ ἑαυ
στησε τ
τορίας ὡ
τις εἰσέ
Ἄρθοδόξ
ὁ λόγος
ται ἐπὶ

Δείξ
Αὐτ
Ἄγ
Τῆ
Πάν
Ἡμε
Πόν
Τόσο

(Ε
μῆσα
σης
μοῦ
χύνει
καὶ ὅ
Βιθυ
ἀπὸ
καὶ φ
τοῦ ὁ
τὴν ὁ
δρα,
"Ο
λιν ε
μένου
κηδό
σω ὁ
Εὐρω
νῦν κ
ἀνηγ
τοκρα

Ἄρα
("Ὅπως
λάσσης
τὸ πέλα
πρὸν με
τὴν Σοφ
Εὐρώπη
νος Ἑρώ

Τῇ Α
γερθὲν τ
γραμμέν
ρίας, ca
Σοφίαν.
Εὐρωπαϊ

Αἰσο
Ἔως

(Ἡ Β
τοῦ πολυ

Καὶ ἄ
ἄκρας τῆ
κειτο τοῦ

Τοῦτ
"Υδα

(Ταύτην
καταρεύο

Ὅ
ἐπάν
λαιού
Ὅρα
γητο
των
γραφ
ρήθη
νά ἴδ
κόλπ
λέγη
λείας
ποτε,
πόλα
τὸ εἶ
ἀπὸ τ
τάς τ
του,
παντ
ἐνόια
ἀφοσ
σικῆς
boldt
τηρεῖ
μεγα
εἰς τ
τεδόθ
ἐκ το
Ἐ

ρέστων
ρων ξηρ
θῶς ἀγα
κούς κή
εἰκόνι Ν
παράστα
μάτων.

Πόν

Ως

Ν

(Ὅπου
ἐκεῖ θαλα
κύματα
σαν με ξ
με θάλασ

Δυνάμ
τώρα χω
φθάνομεν
λῶς ἐγνα
τῆς Κωνσ
περὶ ἑαυτ
ὡς ἐφεξῆ

Υδα

κα

(Γ)
ἀμπέ
ιδέ π
δέ πο
έχ τό

Στ
μεθα
τί «
Οι
Σωσθ
σιν τ
το έχ
δῆ πρ

(Ε)
όπου
ῆ ξηρ
ἀντικ
Αὐ
ούσης

δαιμονία
σμοῦ ὅστ
λειῖ περι
ἀλλὰ περ
τινες κατ
Χρυσοῦν

*Ολθ

*Ακτ

*Ενθ

*Ενθ

(Μακά
Πόντου ἐ
πόλιν κατ
σι τὸν ἀφ
βόσκουσι

*Οντες
λεως δυνα
καὶ μετὰ
γεθες δέν
μεν ἐκ τῆ

Κλωῶν

*Ακ

Εὐπέ

Οία

Καμὲ

Ρύ

(Κλωῶν

σου

φορ

καὶ

καθ

λακ

γίω

Π

μορ

ται

Ἐν

δυσ

τρο

σμο

ὑπό

Τίς

Ἦθε

γῆ

ἐν τ

μετε

ἐξογ

λει

Ἄγ

Κα

'Α

Κα

Η

(Ἐν

ἑξαπλό

φόρων κ

τόμεναι

τέρες κ

αὶ ἀκαν

τούτους

νανται

ἀκούω τ

θάρας ;

σέ, μάκ

ἦν τόσο

σι καὶ θ

τὴν τρυ

Πρὶν

σθῶμεν

σεως, γέ

ὀλίγας σ

μένας εἰ

ἀνέμου.

Αὕτη

νοδογ

Βορεί

ξείνο

της·

τὸ ξε

σημα

τος α

ταί τ

ράστο

τοσφ

τοσφ

τοσφ

τοσφ

τοσφ

τοσφ

τοσφ

τοσφ

τοσφ

τοσφ

τοσφ

τοσφ

τοσφ

τοσφ

τοσφ

τοσφ

τοσφ

τοσφ

τοσφ

τοσφ

τοσφ

τοσφ

(Με

οἶκον

προσβ

νά δώ

τοικεῖ

ται [δ

μεγάλ

Ἡ

τον ἐμ

πορεῖο

πρωτε

ἄσυλο

τὸ κέντρο
καιοσύν
δικαστη
τοκρατο

Αὐτῶν

καὶ ἐπρ
αί Ἀθη
σις καὶ
τοίκων

Πολι

ναῖον ἐκ

δεεῖς τ

Ὁ Κ

Διονύσι

Ἡδυν

Πτωχοκ

ρώπη ἀρ

ὑπὸ Ζωτ

πλειόνω

τὸν Βόσ

Ἦτο τὸ

νῶν καὶ

περὶ τοῦ

Μικρόν

πενθυμίζ

νης ὑπὸ

μερινῶν

(Π

δέν εἶ

πόθεν

Ἦ

καλου

θρώπο

τρικία

ρήνην

θα ἀν

ματος

λεξαν

μερῶν

Ἦ

Ε

(Ο

στιος

ἐνταῦθ

σου· εἶ

Ἐὰν δὲ

τόν; ἢ

Ὅ

τηρίου

Τ

Ε

(Ἐ

θαλάσ

ἐμέ, γ

κροκο

σύρη σ

Ἄλ

τινάς

καὶ τῶ

κλάσε

σκυθρ

Τὸ

ἀναμιγ

λασσιν

νην πα

προσπ

ἐν τῇ τ

εἰς τὴν

σεως ε

τεβυθί

Ν

Χ

Ν

(Νη

νον σκ

ὑπὸ τρ

δὲ σκά

σώζοντ

τοιουτο

ῶ! δι' ε

γένοντ

Ἦ ε

λεμβού

δηλοῖ τ

θειαν δ

μνεΐα σ

περιφήρ

θῶ, εἰάν

ἀνάγκη

ριποιήσ

κου, ὅσ

τὸν πρό

αὐτῶ. Ἦ

κοῦ πλο

Πύρ

Ἡ

Ἄ

(Πύρ

ζητῶν

παθῶν

χθῶν·

τοκίνητ

πνοῦ· τ

ἐπόθησε

Μετὰ

θάλασσο

καίεται

σκληρὸ

ἐπὶ τῆς

χειίων ξ

λεστέρο

Μυ

ᾠ

Ἐ

(Κατ

ἀντέσ

ρᾶς· ο

ἐμέ, ο

τῆς θο

λασσί

ἀπολε

Ἐν

διὰ πυ

Ἄ

Ἄ

Ἄ

Ἄ

Ἄ

(Τῆ

τὰ χα

μέ κατ

ριψεν

πυρός,

ξηράν

Τὸ

διασώ

ρα του

Ν

Π

Ἡ

(Ἡ

δέ πάλιν
ποθεινό
τέρα μο
ρέτης,
καὶ μ' ἔ
δεύτερο

Ἡ ἐπ

φή δέν
γράψας
τίφιλος,
δικάζει
ἀνθρωπί
ποῖον οὐ
ἔχουσα
περὶ τῶ
τόλμα ν

Τόλ

Κ

Οἶο

,

Ἡ γ

• Τ

(Τολμ

μον τῆς

δρῶν

κατέ

κέρδο

Ὅτε

θάλα

Δι

σαν·

εἰς τ

μασθ

γενικ

τὴν π

Τζάρ

τοντα

κατὰ

«³

« πόσ

ρια ἐν

ἐργασ

πόσα

κολον

ῶραία

τίων

σέρχο

τως ὡ

σάγεται

Οὐδ

τὴν π

ἡδύνα

« ὅτι

ὄλω τῶ
μεγαλοτ
σίας, αἵ
πλάτος
Βασιλῆς
συτάτου

Ὅμοιο
σταντινο
μένου π
μνημείω
νικῆς τέ
λογίζετα
τριακοντ
τῶν Παρ
τευουσῶ
ρωπαϊκῶ

« Ὁ
τῆς Κων
νας, ὅπε
στρατιώ
ὁ πλῆθος
μισθῆ ἴσ
τοῦ Λον

Τὰ Πα
καὶ κατε

« Ἐν

« ἡ Κων
τερον ἢ
γῶν, τῶ

ἐλεε
ρισία
χρυσ
γα ἐ
τι ἐν
στηρ
λαμτ
Ἐν
σαν
θήσε
σμηρ
Ἄ
(παρ
Εὐγε
μεγέ
λατᾶ
ἐξ ἐκ
ρεςο
σφαί
σίον
πανο
ῶν οἱ
συνε
Ἄ
τοκρ

— 50 — Σφρα

πρωτο

(Οὕτω

στησε τρ

πέυων να

να συγκ

Ἐνώ

διερχόμε

(οὕτω πρ

οἱ Γάλλο

τινας ἀπ

εἰμὴ να

μεθα τὰ

τὴν Μεγ

μαστή αἰ

ἢ Ἀνθολ

χοι ἐγρά

λου τοῦ

ἐξοικειω

τόν να θα

εἶπη τι τ

ὅτι ὁ Σιλ

δύνατο να

βάλλη σ

τι θαλαμ

τίω, ὅταν

λεντιάριο

τὴν Ἑλλ

Δὲν εἶρ

ἐν Βυζ
τως ἐκ
ὑπὸ το
πρασίν
σασίου
μάσετε
καὶ σχε
σα συν
ὡς οἱ ἐ
διὰ τὰ
ὅτι ὁ τ
ζωνταν
τοῦ Βα
ζυγον

Ε

ἦ (

Ο

Μ

Θ

Υ

Α

Α

Αἰ

Α

Ε

Αἰ

Εἰ

Εἰς

Κρύ

Πέρ

Μηδ

Ἄδρ

Οὐμ

Οὐδ

Αὐτ

Χρυ

Πάν

(Οἶκος
σιλέως· μ
λεις τῆς
ἔργων βλ
πόσον ὑψ
πῆ. Ἄλλ
ὁ Αἰθέριο
τός του
νεγκεν εἰ
πούς τῶν
σα εἰς μέ
τα τὰ θαύ
τώλιον,
σου, ὦ Π
αὐλαί σου
ρινθον, κα
ῚΡουφίνου
ὄγκώδη π
ἐκείνου το

μίδων

Κολο

πτοῦγ

χρυσ

ρας τ

Ὅ

οἰκοδο

τοῦτο

Τὸ λέ

φ

φ

φ

φ

φ

φ

φ

φ

φ

φ

φ

φ

φ

φ

φ

φ

φ

φ

φ

φ

φ

φ

Αἰχ

Αὐτ

(Βασι

πως πλέ

ἐξυφασμ

κλειος κ

Κωνσ

κλείου

κειαν τῆ

ὅτι ὅ τίτ

ἐνῶ ὅ το

ἤρξατο

δηται εἰς

ποῖον ἐθε

τοκρατορ

συνέταιρ

μέτοχος.

ξιωματικ

ἀνταμοιβ

Ὁ θαλ

παιγνιδία

να ὅστις

Κάλ

Τ

Αἰεὶ

Π

(Μὲ τῆ

σον κα
έπωνυ
κοιμίζ
ζεις ει

Πρό
τικόν β
δάτωρ
Οί Μο
συλλα

Π
Τ
"Ο
'Α
Κ
'Ε

(Εἰμ
τεθείς
ἵνα ὦ
τος δ'
ἀμοιβή
ὅμοιος
ὁ υἱός

Περ
μον τοῦ
νουπόλ
Δέν
ξιωματ

ἤρχετο

δύε δὲ κ

Νεῖλ

Κ

Καὶ

Δ

Ὡς

Κ

(*Νεῖλ*

Λυκίας),

τὸν ἀγρ

δες διεσκ

ταχέων

γελιοφόρ

ταχύς εἰ

Αἰ με

δεικνύου

λάτιον ὑ

κολουθία

νον της κ

«πτωχεία

κλέπτας.

Κερδ

Τ

(*Ζητήσ*

διότι εἰς

Ἐκ
ἐνδεία
αἵτινε
τῶν ὑ
νων, τ
εἰς τὰ
μοκρα
ἔτους.

Ἄ
Τ
(Κα
μαίνομ
τῶν ὄρ
Αἰ ὁ
τάς οἰα
των. Μ
νερῶς
λειαν ε

Ἡ
(Ἐὰν
ξης, εἴμ
φυλάξα
Ἐὰν
εὐρίσκει

θέλετε
ἦσαν με
κόν, ἀλ
σιδηρῶν
τῆ ἀληθ

Οὗτος ε
τιγυπό

σομ γότ

Ἦ

Το

Πα

Ἦ

Ἦ

(Οἱ ν

αἴτινες

νά κατα

χουσι το

θεροὶ νά

ἔχουσι τ

ται νά τ

πάσας τ

πρέπει ν

θα τηκό

Οὐ

Ο

Ἄ

Ἐ

Ἦ

(Οὐ)

λάσση
πλέγμα
ὑπεράσ
ἀπὸ τοῦ
σημέρι
σίου· ἢ
ἀτάραχ
δούλου
τὰς μυ

Ἄλλ

λατίων
καὶ τὰ
δημοσία
ἐπάρχου
Ἰουστίν
σωμένο
μένον ἔ
τοκράτω
ἀκίνητο

Οἶα

Κυ

Πιε

(Ἰδοὺ
μόχθων
βωμοῦ τῆς
Ἐκτόσ
ναι τὸ τ
ἦτις ἐπίσ

Κυδ

Πιερ

(Ὁ Ἰσ
ταῦτα κα

Μετὰ

τὸν φόρο
τινοῦ Ὀρ

θα εἰς τὰ
μηρος (2

λουμένης
λητος εἶν

Ὀμηρος,
ταμὸν Με

Ἰστο

Θέσκ

Ἄλλ

Μοιρ

Ἐτρ

Κεῖν

Κοσμ

(Ἐν
στος το
τος, ὁ
κης, υ
μης· ἐν
σαν νὰ
ρωϊκὴν
σοβαρὸ
ποῦς χ
τιον.)

Τοσσ
ἡ πόλι
ὡς μέτ

Καλ
τὸν Βύ
τιον ἔσ
δαλεία

Καλ

Το

(Τὸν
λειαν ε

Ἄγα
μένον
Σοφίας
πρὸς τ
ἔθνους

Ἄ

Ὁ

Ἄ

Κε

Το

Ἐξ

Ἐμ

Θεῖ

(Οὐχί

τῶν πολ

Σούσων

ὀρμῶντε

καμον ἐδ

μίας τὸ

ἢ Βασιλ

Βυζαντιν

τος τοῦ

Τὸ ἐξ

Εἰς σ

Πῶ

Χ

Ἔστ

Σ

(Ἐκ χ

σμένον θε

ἀπολλυμ

νατολήν

κνύει ὅτι

Ἴδο
ποδρό

Εἰς

Τ

Π

Ἔ

(Τα
τῆς σῆ
ζει· ἴπ
ἐνῶ, ὡ
πτατα
ἀλυσοδ

Τὰ
ζονται
θη τῶν
Ἑρακλ
κατὰ τ
ρίδος.

Οὕτω
πολέμο

Εἰς

Ο

(Ἐν

ται, οὐδέ
μας εἰς
Τὸ το
λιμένος.

Ε

Τοῦ

Στῆ

Ὁφ

(Ἐγὼ
γιαλὸν λ
ἵνα εἰς τ

Ἄλλὰ
ὑψηλοῦ ἐ
χειῖον, Σε
θάλασσα

Ἐκθ

Θευδ

Ὡκε

Πάντ

Ρηϊδ

(Ἐξέρ)
δόσιε, ἵνα
ρεώματος
ριόριστος
κάλυμμα
ξημμένον

Ἦθελε
χος, διότι

ψίδος.

μοιώσε

τῶν. Ἄ

ἐφ' ἔπι

Εἷς

Το

Ο

Το

(Δι' ἔ

τὴν τρι

τερον ἄ

ένεκεν

κατέσβ

λά και

[τῶν Κ

Οὐδε

δομένου

ἠύνοειτ

πιγραμ

εἶναι ἐν

Π.λ

Ἄ

Ὁμοίως

Ἰ

(Ὁ τε

μοιάζου

καὶ μεγ

κάλλος·

νον δευτ

λέων εὐό

μόνον ἔδ

Ἡνίο

τοῦ ἵππο

Εἰς

(Ἐντα

καὶ ὁμω

γός, ἥνιο

Καὶ τ

ματα, ἐπ

νοίγεται

γῆπεδον

τὸν νῦν ἔ

ἀνοχὴν τ

Εἰς λ

Μὴ

Καὶ

(Μὴ κα

λουτρόν·

ρεστος λ

Ἐν
λυάριθ
λογῆτα
σιν. Ἡ
νετο πο

Εἰς ἔτ

Δε

Κε

(Πο
πόλεως
εἶναι δι
λους τ
ριτας.)

Ἐπά
βλέπου
νά διασ
μετάσχ

Εἰς ο

Ἐ

Το

Κα

(Κατὰ
τὸ ἡδὺ λ
ἔππων· Ἄ
τὸ σῶμα,
τράπεζαν
κατὰ τὸ
ἐκ γείτον

Οἱ ἔππ
γαλωρίω

Εἰς

Ἐμπ

Ἐμπ

Τὸν

Βαλε

Δραμ

Μᾶλ

(Ὁ χα
ναπνέει ἄ
προσθινόν
ἐὰν περὰ σ
πλησιάζη

Οἱ ἐξῆς
γού τοῦ

Ἰδ' ἄ

Κορω

Ἰψα

Κο
Δο
'Ε
'Ο
Τά

(Ἰδε
πείρου
καὶ ἕνα
ἄνεμον,
γρίαν α
λά. Νο
σει νὰ ἐ
δα, τὸ ἐ
δράμει.

'Ενῶ
προσοχ
ὅτι τὸ ὄ
πευτὴν
ατρικῆς
περίπου
σημαίνε

'Ιη
Σ
'Η
"

(Ἰατρ
Σώσανδρ

πεύειν· ἢ
τις τὸ ὄν
τοχος)

Παράδ

ιδανικὰ κ

θολογίας

δυνατος βρ

θολογία

σαν 12 π

ἐκάσῃ τᾶ

Εἰ μ

ἢ

Αὐτῆ

ἢ

Τόσσ

Ο

(Ἐὰν ο

τον ἔργο

λάβει, β)

λα αὐτῆ

ἀπειλεῖ κ

ἀπὸ τὸ π

Εἰς τὸ

προς· ὑπ

πρου κατ

Χά.λ

Χα

'Αγ

(Εἶνα
ὁ πλάσ
σειον με
θανατηφ
φθαλμῶ
ναι παρ
ἡμιθέων

Παρα
μένην ὑ

'Εκ

('Ανα
χνη ἕκα

Καὶ α

Εἰς

Σὸν

"Ως

(Γῆν

γλύπτου
τῆς μου
μοὶ θὰ ἐκ
κτύπημα

Τὸ ἀγ
ξιότητα
ιδιότητα

Καὶ

Καὶ

(Καὶ
μικὴ τέχ
κρύπτει
αρχε Γα
καὶ ὄλων

Ὁ ὕπ
τὸν ναὸν
χωσι λα
δοῦ τῆς
τῆς Τύχ
μένη ἢ λ
μένος πο

Ε

Τετρ

Ἄξι

(Μετ
κοσμήσα
ὄνομα τ
ἐκαθάρι
Δικαστή
Διάσημο
ναὶ ὁ ἐν

Εἰς τὸ

Κόσ
Α
Σοῦ
,

(Κόσρ
σε καὶ
πρυνε· ὁ
κατηφῆ
βίον τῶν
Θέμις
λεῖ υἰόν

Ἵως
Δ
Λάμ
κα

(Ἵως ἄ
νος ἔκαμ

ραιοτέρου
μου δι' ἐρ
ζόμεθα.)

Ἐνταῦ

Νόμων.

τῆ ἕκτη ἐ

τὰ ἐν τῆ

ρίζον τῆ

Αὐτοκρα

δρυμα πα

Εἰς

Χῶρο

Ἄ

Ἡ π

Ἐ

(Εἶμαι

ταῦθα πη

τις ἐκτείν

τούς ἐνταῦ

Οἱ Δικη

ίδου ἐν, ο

Τοὺς

Οὐκ

(Ἐὰν κ

λοκλήρου

γράφων.)

Φα

'Αλλ

(Φαῖδ

τίς ταχ

'Αλλ' ἐν

γόρος ἔ

Συνδε

εῖναι ὁ Σ

πρὸ τῶν

ταίας ἡμ

σκε ὀημά

νως. Ὅ

λωπίζετο

κοντα, ψ

βλεφαρίδ

δακτυλιδ

του, ἥτις

πομπωδῶ

καὶ ἐξηπα

τῶν ἀκρο

χειρημάτ

ρέος καὶ

Ἐν δέ

στοῦ καὶ

Δένδ
'Ι
'Ορν
'Ε
'Αντ
'Α

(Δένδρο
σους ἰστο
νῶν ἐπίβο
πην, τύχ
ποτίζομα
λον δι' ἀρ

Τὸ ἐξῆ
τος εἰς Κ
ρίας, περ
τῶν μεγά
Εἶναι δὲ δ

'Αγαθίου Σχ
'Ω ξε
Οὐ
'Εσσι
'Ρ
Πῶς
'Η
Παῖδο
'Ε
Αἴθε
'Ορ

(³Ω ξ

ρίζεις τ
τρόν ὁμ
κλεια.

δρός ἀρ
μένη ἐδ
μου, ἦτ
νον. Ἄσ

κία κλα
τίαν τῶ
εὔχου τ
ση δάκρ

Ἐντα
ἀγάπην
νά ἦναι
ἐν Ρατι

Θαυ

Τ

Σα

Δ

(Θαυμ

Καλῶς

ἠλαροῦ δ

του] καὶ

ὅτι προσ

Ἡ τέ

ζεται προ

στοῦ ἐπί

Ε

Ω π

Κ

(Ω πό

τὸν Ἡγε

Οί μου

κηγόρων

ἴσας πλά

σύγχυσις

Ἄνδ

Ἄ

(Εἰς ἄν

σαν, ἀλλ

Ἡ τοῦ

σκοαυλοῦ

ἢ ὀργάνου

νομισθῆ ἐ

Ἄλλο

Χαλκ

Ἄγρι

Ἄλλ

Νέρθε

Κα

Ἰσ

Οἰ

(Παρο

νέν εἶδος

ἐκ χαλκ

νέμου ἀ

όντος πρ

ὁ κεκλει

ἀγέρωχ

τρέχει ἐ

εὐαρέστα

σμά των

Μέλλ

στῖνον π

μων τεχ

μέγα ὠρ

τῆς Ἄγ.

ται δὲ ἐξ

αὐτοῦ κο

ΕΙ

Δῶρ

Κ

Ἔρ

Α

Ὄν

Ε

(Εἶναι
καὶ τῆς σ
λευθερίας
μάντορα [4,
4, 5, 6, 7
ρεν αὐτόν

'Αργυ
Δέ
'Απλ
'Α

('Αργυ
πει, γέμου
ἀμφοτέρω
τιτρέχοντ
φέρουσι.)

Βεβαίω
ται ὡς τὸ
στρολογία

Τὸ ἐξῆ
νιον σφαῖρ

'Η σο
Κα

(*) Πλατη
νήσεις τῶν ο

Ἡ

Σκε

Δέξ

(Ἡ σ

ναι μέγα

νίων μερ

ξογκούμ

κλους δ

λων. Ἐξ

Τιτάν κρ

ἡμέρας.

που διπλ

βρίαν το

Τὸ ἐξ

Μηχ

Γ

Βαι

Σερ

Τ

(Τοῦ

κατεσκευ

νήσεις τοῦ

κλος τῆς
δρόμον ὁ
ὁ Ἀρχιε
διὰ χειρῶ

Ὁ Ἀρ
ξανδρεία
δρα καὶ
μέγα περ
θεωρεῖτο
χει εἰσέτ

Τὸ ἐξ

Ἐνθ

Ἀ

Ἰδο

Ἐ

(Διὰ τ

χει τοῦ ὁ

ραι μετρο

δοκιμὴν

γεια πρά

Ὁ ἐξ

«κατώρθ

χῶν· ἢ κ

μικρὸν ἄγ

ἐδείκνυε

ἐπὶ στύλο

Ἀλλ'

γνωρίζομ

γίου. Τὰ
καὶ κατὰ
ὀμίχλη
δὲν δύνα
γὰ σημε
δατος κα

Σημ

Τ

Εὐτ

Α

Θῆκ

Ε

(Τρισσ
λίου ἐλλ
σης τοῦτ
προμηθεύ
νος ἢ βοῦ
ρον, ἵνα
καλύπτω

Ἡ με
γίων εἰς
Ἐνταῦ
θεραπεύε
τα ἂ ὁ Ὀ
Ἐτρέφον
γεῦσις τ

τις ἔτρωγ
πιστρέψη

Αὐτὸ

Πί

Εἰ γὰρ

Οὐ

(Ὅ, τι ο

δείξει ὁ μ

ρὰν εἰς το

ποθειῖ πλέ

νήτοράς τ

Τὰ Βασ

ψυχρὰ ὕδ

Θερμο

Οἱ

Οὐ γὰρ

Αὐ

Οὐδὲ

'Α.

(Ταῦτα

ται τοῦ ὄν

τες αὐτὰ ε

δὲν ἀνάπτε

τομάτως ε

λείπει, ἀλ

Τοιαύτη
Κωνσταντίνου
ἢ μετά
προκαλή
τινουπό
τὰ τυχα

